

OBSAH

HLAVA PRVNÍ — *Vítězná protireformace*

	Strany
1. Vrchol snah protireformačních v církvi, škole, umění a literatuře počátkem století osmnáctého. Čeští jesuité. Kult svatojanský a mariánský	9—16
2. Jesuitští spisovatelé asketičtí v Čechách, na Moravě a ve Slezsku: Tanner, Barner, Kleklar, Nitsch, Veselý, Martinides, Bílovský	16—27
3. Ostatní řády a kněží: Račín, Axlar, Damascen, Kelský, Tábořský, Náchodský	27—35
4. Slovensko protireformační. Trnavští jesuité a Žilina. Vliv český: Horčický, Pekelný žalář. Produkce domácí: Tamáši, Smrtník, Abrahámfí, Dubnicai a jiní; Máčaj . .	36—59
5. Hlava literárního hnutí protireformačního v Čechách Antonín Koniáš; jeho propaganda kazatelská, misionářská i literární; jeho ‚Clavis‘, ‚Klíč kacířské bludy k rozeznání otvírající‘	59—68
6. Frozínova obrana českého života, české řeči a národnosti. Jesuitská stížnost na útisk jazyka českého . .	69—73
7. Drama v první polovici století osmnáctého: cizí vlašskoněmecké, domácí loutkové, školské latinskočeské; Jandytova teorie dramatická	73—82
8. Poesie ovčácká: Lukáš, Václav a Jiří Volný; Slovák Hugolín Gavlovič. Rýmování perníkářské	82—95

HLAVA DRUHÁ — *Oposice protestantská a pietismus*

1. Protestantismus v Čechách, na Moravě, ve Slezsku, v Sasku, v Prusku. Hrdelní právo Josefa I. Nová emigrace česká za nové persekuce domácí. Písničky misionářské 96—102
2. Vnitřní úpadek západní reformace; reakce pietistická. Literární organisátoři českých vystěhovalců: Pešek, Kleych, Liberda, Šlerka 102—111
3. Protestantismus na Slovensku. Krman, Jakobei, Ambrózi; Bahyl; Bél 112—123
4. Veršovci protestantští mezi uherskými Slováky: Markovič, Čerňanský, Pavel Doležal, Hruškovič, Bodo . 123—127

HLAVA TŘETÍ — *Jansenismus na půdě české*

1. Protireformační mravouka jezuitská. Katolická oposice jansenistická; Port-Royal. Blaise Pascal 128—132
2. Hr. František Antonín Sporck, český jansenista. Božanův kancionál 132—137

HLAVA ČTVRTÁ — *Evropské obrození a josefinské osvícenství*

1. Obecný ráz období tereziánského. Poroba lidu selského. Selský Otčenáš a jiné písně. Současná literatura náboženská. Pověrečnost a kleslost duševní 138—142
2. Evropská emancipace ducha lidského. Volné zkoumání vědecké a snášelivost náboženská. Účinky toho na zřízení společenské, státní a církevní 142—146
3. Osvícenství josefinské, doba našeho znovuzrození. Reformy národohospodářské, církevní, školské, humanitní, soudní, tiskové. Rozvoj zednářství, zrušení řádu jezuitského. Josefinské doktrinářství, snahy odnárodnovací 147—152

HLAVA PÁTÁ — *Česká Učená Společnost*

1. Založení Společnosti nauk. Učené Zvěsti; Pojednání. Born a Sonnenfels. Členové Společnosti zednáři. Dobner, Voigt, Ungar 153—162
2. Hr. Kinský jako reformátor výchovy. Seibt; Cornova; Steinbach 162—171
3. Pelcl a Procházka; počátky naukové činnosti slovesné jazykem českým 171—183
4. Josef Dobrovský, osvícenec, dějezpytec, literární historik a jazykozpytec v prvním období své činnosti . . 183—199
5. Přátelé Dobrovského Durych a Monse. Další snahy vědecké na Moravě a ve Slezsku: Cerroni, Hanke, Šeršník 199—208

HLAVA ŠESTÁ — *Rokoko v české poesii*

1. Poetické rokoko francouzsko-německo-polské 209—213
2. V. Tháma první český almanach: „Básně v řeči vázané“. Spolupracovníci jeho: Dlabač, Kramerius, Štván, Kavka a jiní 213—217
3. První novočeská škola básnická. „Sebrání básní a zpěvův“ a „Nové básně“. Puchmajer organisátor, anakreontik a bajkář; jeho předlohy 218—226
4. Hněvkovský anakreontik, baladista a humorista; jeho eposej „Děvín“ 226—233
5. Vojtěch a Jan Nejedlý, Rautenkranz, Galaš a Kynský. Josefinismus první novočeské školy básnické . . . 233—240

HLAVA SEDMÁ — *„Vlastencové z Boudy“ a „Česká expedice“*

1. Počátky stálého divadla v Praze. „Kníže Honzik.“ Bouda čili „C. kr. vlastenské divadlo české“. Kramerius a Melezínek. Fr. Bulla a V. Thám 241—249

2. Karel Ignác Thám, Tandler, Zíma; Stuna, Štván, Hafner, Heimbacher, Baumgartner, Majober. Nový divadelní podnik Krameriiův a Jiříkův. Kusy Šedivého . 249—259

3. Kramerius a jeho „Česká expedice“; Šedivý novelista. Stach a Štván. 260—271

HLAVA OSMÁ — *Osvícenské obrany jazyka a národnosti*

1. Josefské odnárodnování. Obránci české řeči a národnosti: hr. Kinský, Hanke z Hankenštejna, Karel Ignác Thám 272—279

2. Příležitostné i přímé obrany další; knížky Rulíkovy . 279—285

HLAVA DEVÁTÁ — *Slovensko josefské*

1. Protestantismus na Slovensku. Spisovatelé v duchu prostonárodním: Buoc, Chrastina, Demian, Szent-Kereszty, Rakšáni. Josefínisté: Šramko, Markovič, Baráni, Čerňanský 286—293

2. Prešpurské Noviny. Staré Noviny literárního umění a jejich kruh: Plachý, Hrdlička, A. Doležal, Ribay, Semian. 294—310

3. Slovenské rokoko: Palkovič a Tablic. Reakce proti-osvícenská: Institoris. Snahy zeměpisné: Bartholomaeides 310—315

HLAVA DESÁTÁ — *Katolická odluka slovenská*

1. Předchůdcové jazykového separatismu na Slovensku; Bajza 316—319

2. Učené slovenské Tovaryšstvo; Fándli; Bernolák a jeho škola 319—328

HLAVA JEDENÁCTÁ — *Od osvícenství k nacionalismu*

1. První období Jana Nejedlého; jeho gessnerovský idylismus; ‚Hlasatel český‘ a jeho romantický nacionalismus 329—337
2. Jungmannovy studie v Praze: jeho racionalismus a nacionalismus; doba litoměřická 337—345

HLAVA DVANÁCTÁ — *Poetický návrat k přírodě*

1. Jungmann básník. Překlady ‚Ztraceného ráje‘ a ‚Ataly‘; pokusy původní 346—351
2. Jungmannova družina básnická. Hromádkovy ‚Prvotiny pěkných umění‘. Milota Zdirad Polák, jeho ‚Vznešenost přírody‘ a ‚Cesta do Italie‘ 351—363
3. Šafaříkovo a Palackého mládí; Benedikti-Blahoslav . . 363—370
4. Šafaříkovi a Palackého ‚Počátkové českého básnictví‘; Hněvkovského ‚Zlomky o českém básnictví‘. 370—380

HLAVA TŘINÁCTÁ — *Idea slovanská v poesii*

1. Antonín Marek 381—385
2. Jan Kollár doma a v Jeně. Básně z r. 1821 385—396
3. ‚Slávy Dcera‘ z r. 1824. 396—405
4. ‚Slávy Dcera‘ z r. 1832. Nauka o vzájemnosti slovanské 405—421

HLAVA ČTRNÁCTÁ — *Zápas o českou vědu*

1. Společnost vlastenského Musea v Čechách. Dobrovský; Jan Nejedlý 422—428

2. Jungmannovy snahy o národní emancipaci české vědy. 428—435
3. Preslův a Jungmannův ‚Krok‘, vědecký časopis český; Purkyně a ostatní spolupracovníci jeho. 435—449
4. Šafařík v Novém Sadě a Kollár v Pešti 450—473
5. Palacký v Praze do let třicátých; práce estetické a historické; Palackého činnost organizační: Časopisy musejní, Matice česká 473—496

HLAVA PATNÁCTÁ — *Básnictví české za vlivu písně lidové*

1. První období Čelakovského: ‚Slovanské národní písně‘; sbírka Rittersberkova; ‚Litevské národní písně‘; ‚Smíšené básně‘; Štěpnička; ‚Literatura krkonošská‘; selanky; ‚Listové dávnověkosti‘, ‚Panna jezerní‘ 497—515
2. Druhé období Čelakovského: nové vydání ‚Smíšených básní‘; ‚Ohlas písní ruských‘; ‚Ohlas písní českých‘ . 515—528

HLAVA ŠESTNÁCTÁ — *Rozkvět vlastenecké romantiky*

1. Vocel básník. Idyly; ‚Harfa‘. ‚Přemyslovci‘; ‚Meč a kalich‘. Vinařického ‚Sněmy zvířat‘. Vocelův ‚Labyrint slávy‘ 529—539
2. Stoupenci a přátelé Čelakovského: Šnaidr, Kamarýt, Chmelenský, Vacek Kamenický, Langer 539—563
3. Jan Štěpánek a jeho činnost dramatická. Václav Kliment Klicpera a jeho vývoj; první období Klicperova tvoření do let třicátých: ‚Divadlo Klicperovo‘, ‚Almanach dramatických her od V. Klicpery‘; historické novely Klicperovy podle vzoru Scottova 563—578
4. Vrchol školy Bernolákovy na Slovensku: Jan Hollý; jeho překlady, eposy, idyly, elegie a ódy 579—592

5. Tylové časopisy ‚Jindy a Nyní‘ i ‚Květy‘; spolupracovníci jejich: Rubeš, Jablonský, Erben, Pícek, Koubek, J. J. Marek. Tyl novelista a buditel. Karel Hynek Mácha	593—639
REJSTŘÍK <i>k I. a II. dílu</i>	641—730
DOSLOV <i>vydavatelů k vydání z r. 1931</i>	733—734
